

پیش به سوی تدارک تظاهرات ۱۸ تیر

حماسه تظاهرات پس از سرکوب ۱۸ تیر را دانشجویان آفریدند و اکنون نیز نیروهای جوان کشور در تدارک بزرگداشت هر چه وسیعتر این روز هستند و هزینه‌های آن را هم از هم اکنون می‌پردازند.

ایرانیان خارج کشور نیز باید هر چه زودتر به تدارک برگزاری تظاهرات ۱۸ تیر بپردازند. باشد که ۱۸ تیر فرصتی فراهم آورد تا همه ایرانیان آزادیخواه و دموکرات در صحنه عمل به هم نزدیک شوند و فارغ از بحث‌ها و درگیری‌های ذهنی و بین‌گروهی، مشترکاً ندای آزادی، دموکراسی، حقوق بشر و نفی خشونت را سر دهند...

حسین باقر زاده

۱۳ خرداد ۱۳۸۲

3 June 2003

hbzadeh@btinternet.com

اکنون پنج هفته به سالگرد ۱۸ تیر باقی مانده است و سازمان‌های سیاسی و گروه‌های دانشجویی داخل کشور به تدارک بزرگداشت این روز تاریخی افتاده‌اند تا شاید بتوانند آن را به صحنه بروز یکی از بزرگترین تظاهرات سیاسی سال‌های اخیر تبدیل کنند. آنان برای موفقیت این عمل سیاسی چشم به حمایت ایرانیان آزادیخواه و نیروهای سیاسی خارج کشور دوخته‌اند، و در برابر موج سرکوبی که پیش از آن شروع شده و به احتمال زیاد تا رسیدن آن روز تشدید خواهد شد انتظار همیاری دارند.

جبهه دموکراتیک ایران (به رهبری حشمت‌الله طبرزدی) از چند هفته پیش فراخوانی برای شرکت عمومی مردم در این تظاهرات صادر کرده و هم‌زمان با آن خواستار تشکیل یک شورای ائتلاف متشکل از همه نیروهای آزادی‌خواه و دموکرات شده است. این جبهه هم‌چنین شعار رفراندوم را به عنوان شعار اصلی این تظاهرات برگزیده است و از طریق "پیک‌های رفراندوم" آن را در مدارس کشور نیز تبلیغ می‌کند. پیک‌های رفراندوم دانش‌آموزانی هستند که در مدرسه و محله و خانواده خود از طریق شعارنویسی، تبلیغ و توصیه به گسترش شعار رفراندوم و تظاهرات ۱۸ تیر مشغولند.

این حرکت البته از دید مقامات جمهوری اسلامی پنهان نمانده است و چندین تن از اعضای این تشکل در دو سه هفته اخیر در تهران و شهرستان‌ها دستگیر شده‌اند. علاوه بر آنان، تعداد زیادی از دانشجویان فعال در انجمن‌های دانشجویی به زندان افتاده‌اند. چند روز پیش خبر رسید که

رامین ناصح، رهبر حزب آینده‌سازان ایران نیز در اهواز بازداشت و به دادگاه انقلاب برده شده است. به نوشته شاخه تهران این حزب، "در حالی که خود را برای هرچه با شکوه‌تر برگزارشدن سالگرد ۱۸ تیر آماده می‌کردیم، دستی از آستین دیکتاتور بیرون آمد و زخمی دیگر به بدنه نحیف آزادی‌خواهان وارد کرد..."

حزب آینده‌سازان ایران یک سال و نیم پیش در اهواز (و در ابتدا به نام سازمان پیشگامان آزادی ملت ایران) تاسیس شده و رامین ناصح دبیر کل آن است. در این مدت کوتاه، این حزب در چندین شهر دیگر ایران و از جمله تهران گسترش یافته و سازمان دانش‌آموزی خود را نیز برپا کرده است. این حزب وابسته به جبهه ملی ایران است و آقای ناصح در عین حال سخنگوی جبهه ملی در خوزستان نیز هست. نامبرده خود نوشته‌های تحقیقی و تحلیلی متعددی در مورد مسائل سیاسی ایران نگاشته و در نشریات حزبی و مطبوعات دیگر و پایگاه اینترنتی خود (<http://raminnaseh.persianblog.com>) پخش کرده است. مهمتر از همه این که آقای ناصح متولد ۱۳۶۰ است و بیش از ۲۲ سال ندارد.

حماسه تظاهرات وسیع پس از سرکوب ۱۸ تیر را دانشجویان آفریدند و اکنون نیز نیروهای جوان کشور در تدارک بزرگداشت هر چه وسیعتر این روز هستند و هزینه‌های آن را هم پیشاپیش می‌پردازند. آقای ناصح را دو روز پس از دستگیری با غل و زنجیر به دادگاه انقلاب برده‌اند، و دسگیرشدگان جبهه دموکراتیک و دانشجویانی که پس از فاجعه ۱۸ تیر هنوز در زندان به سر می‌برند بارها شکنجه شده‌اند. ولی این نیروهای جوان علیرغم خطرهای بزرگی که آنان را تهدید می‌کند و در حالی که زیر تیغ استبداد به سر می‌برند با شجاعت تمام علیه استبداد مذهبی حاکم برخاسته‌اند و رهبری جنبش آزادی‌خواهانه و دموکراتیک مردم ایران را به عهده گرفته‌اند.

این نیروها هم‌چنین ارزش‌های مردم‌سالاری عرفی، صلح، حقوق بشر و نفی خشونت را پذیرفته‌اند و خود را بدان متعهد کرده‌اند. برای نمونه، هم جبهه دموکراتیک و هم حزب آینده‌سازان در برنامه‌ها و آرمان‌های خود پیشرفته‌ترین آرمان‌های دموکراتیک را گنجانده‌اند. علاوه بر این، آقای ناصح و حزب آینده‌سازان، و هم‌چنین چند تن از رهبران جبهه دموکراتیک از امضاکنندگان اولیه منشور ۸۱ بوده‌اند و خود را به اصول آن متعهد می‌دانند. چند هفته پیش، در یک میزگرد رادیویی در مورد مجازات اعدام که نگارنده با آقای طبرزدی شرکت داشت، نامبرده یکی از مترقی‌ترین دیدگاه‌ها در مورد فلسفه مجازات را مطرح می‌کرد که نه فقط نفی اعدام را در برداشت و بلکه کلیت نظام کیفری زندان را نیز مورد سؤال قرار می‌داد.

البته تنها نیروهای جوان (به لحاظ سنی) نیستند که در نوک مبارزات سیاسی ضد استبداد مذهبی قرار گرفته‌اند. از نسل‌های پیشین، ما افرادی مانند اکبر گنجی و عباس امیرانتظام را نیز داریم که علیرغم بهای سنگینی که به خاطر اندیشه‌ها و کردارهای آزادیخواهانه خود در زندان‌های رژیم جمهوری اسلامی پرداخته‌اند هم‌چنان بر مخالفت خود با این رژیم فسادپرور پابرجا مانده‌اند و با صدور مانیفست و بیانیه بر لزوم تشکیل یک بدیل دموکراتیک و عرفی در برابر آن تاکید می‌ورزند. اکنون در داخل کشور ائتلاف نانبشته‌ای شکل گرفته است که از یک سو گنجی و امیرانتظام و باطبی و محمدی و فخرآور و ده‌ها دانش‌جوی زندانی دیگر را در بر می‌گیرد

و از سوی دیگر خیل عظیم جوانان و دانشجویان (زن و مرد) برگشته از جمهوری اسلامی و ناامید از اصلاح طلبان حکومتی، و سازمان‌های برخاسته از این نیروها مانند جبهه دموکراتیک و حزب آینده‌سازان ایران، که خود را برای بزرگداشت ۱۸ تیر آماده می‌کنند. و این "ائتلاف" اکنون رهبری مبارزات دموکراتیک مردم ایران را به عهده گرفته است.

تدارک تظاهرات ۱۸ تیر اکنون در دستور کار غالب این نیروها است. آنان امیدوارند بتوانند با بسیج بیشترین نیروی ممکن از این فرصت تاریخی برای بیان خواست‌های دموکراتیک مردم بهره بگیرند، به رژیم جمهوری اسلامی یک "نه" مثبت (پس از "نه" منفی ۹ اسفند) بگویند، و به جهانیان نشان دهند که جنبش آزادیخواهانه مردم ایران زنده و فعال است و توانایی به دست گرفتن اختیار خود بدون دخالت خارجی را دارد. آنان هم‌چنین انتظار دارند که خیل عظیم ایرانیان خارج کشور که از گزند گزمه‌های جمهوری اسلامی در امانند و امکانات به مراتب بیشتری در اختیار دارند به کمک آنان بشتابند و صدای مظلومیت و حقانیت آنان را به گوش جهانیان برسانند.

در تاریخ چند ساله اخیر ایران، دو روز تاریخی مهم ثبت شده است. یکم آذر که سالروز قتل فروهرها است و پس از آن به قتل چند آزادی‌خواه دیگر منجر شد یکی از این دو روز است. دومین آن‌ها ۱۸ تیر است. سال گذشته، روز یکم آذر، ایران شاهد یکی از بزرگترین تظاهرات سیاسی سال‌های اخیر بود. در آنروز در تهران و چندین شهر بزرگ دیگر ده‌ها هزار نفر به خیابان‌ها ریختند و در ادامه تظاهراتی که از یکی دو هفته پیشتر در اعتراض به صدور حکم قتل هاشم آجاجری صادر شده بود شعار آزادی و نفی استبداد را سر دادند. اکنون و در فاصله بیش از شش ماه که از آن هنگام می‌گذرد تحولات شتابان داخلی و خارجی فضای سیاسی ایران را دگرگون کرده و ادامه و تشدید سیاست سرکوب از سوی جمهوری اسلامی نفرت و خشم عمومی را افزایش داده است. در این شرایط اگر نیروهای سیاسی مخالف جمهوری اسلامی در داخل و خارج کشور به صورت هماهنگ برای بزرگداشت ۱۸ تیر فعال شوند می‌توانند آن را به صحنه بزرگترین نمایش مخالفت عمومی تبدیل کنند.

برای این کار فرصت زیادی باقی نمانده است. رهبران و فعالان سیاسی داخل کشور که در تدارک این روز بوده و هستند در خطر بازداشت و زندان و شکنجه و قتل قرار دارند. این بر عهده نیروهای سیاسی خارج کشور است که هر چه زودتر به حمایت از آنان برخیزند و سیاست سرکوب رژیم را خنثی کنند. علاوه بر این ایرانیان باید در هر نقطه جهان که هستند به تدارک تظاهرات هم‌زمان برخیزند و در هر شهر و پایتختی در خارج کشور حمایت خود را از مبارزات مردم داخل کشور بروز دهند. باید دانست که اگر نیروی ایرانیان خارج کشور برای حمایت از این مبارزات بسیج نشود، نیروهای سرکوبگر رژیم جمهوری اسلامی به راحتی خواهند توانست تظاهرات داخل کشور را به خاک و خون بکشند و یا با دستگیری رهبران و فعالان سیاسی کشور، آن را در نطفه خفه کنند.

شرایط سیاسی ایران به مرحله حساسی رسیده است. قاطبه مردم ایران، و به خصوص زنان و جوانان و دانشجویان، از رژیم جمهوری اسلامی روی گردانده‌اند و امید خود به اصلاحات

حکومتی را از دست داده‌اند. قدرت نظامی آمریکا ایران را به محاصره خود درآورده و بر آن است که بدیل مطلوب خود را به ایران تحمیل کند. ایرانیان آزادیخواه و دموکرات فرصت چندانی برای بسیج نیروهای خود در برابر این خطر مضاعف ندارند. در این شرایط باید به رهبری نیروهای فعال سیاسی داخل کشور تن داد و به حمایت از آنان برخاست. بحث‌های دراز و بیحاصل حاشیه‌ای که مشغولیت ذهنی نیروهای خارج کشور است ما را به جایی نخواهد رساند. باید به ایران اندیشید - و وارد عمل شد.

ایرانیان آزادیخواه در هر شهر و نقطه‌ای هستند باید هر چه زودتر به تدارک برگزاری تظاهرات ۱۸ تیر پردازند. اگر لازم است کمیته مخصوصی برای این کار تشکیل دهند. در فاصله چند هفته آینده تحولات ایران را زیر نظر داشته باشند. برای مبارزه با عملیات سرکوب‌گرانه رژیم ایران از سازمان‌های سیاسی و حقوق بشری محل کمک بگیرند، و مانع از این شوند که یکبار دیگر آزادیخواهان ایران زیر سم ستوران استبداد مذهبی حاکم قلع و قمع شوند. باشد که ۱۸ تیر فرصتی فراهم آورد تا همه ایرانیان آزادیخواه و دموکرات در صحنه عمل به هم نزدیک شوند و فارغ از بحث‌ها و درگیری‌های ذهنی و بین‌گروهی، مشترکاً ندای آزادی، دموکراسی، حقوق بشر و نفی خشونت را سر دهند....